

Je možné Boha dokázat? (KKC 337 - 349)

Viditelný svět – dílo Stvořitele

Jsou různé způsoby jak poznávat Boha – svědomí, Písmo, modlitba, svátosti a dnes se máme věnovat stvoření, světu.

Jeden pohan se ptal věřícího: „Ukaž mi kde je ten váš Bůh?“

A on mu odpověděl: „Ukaž mi, kde není.“

Celý svět zrcadlí krásu a moudrost stvořitele. Vypovídá o Bohu a jeho velikosti.

Stvořený svět je první katechismus, který vypovídá o Bohu.

Bible vyznává, že všechno, co Bůh stvořil je dobré. Je to svěřeno člověku, aby s tím hospodařil.

Boží dílo je však často poškozeno lidským zlem a hříchem.

Jsme špatní správce Božích darů. Hmotných i duchovních.

A proto lidé někdy těžko hledají ve světě stopy laskavého, moudrého, dobrého a milujícího Boha.

Hierarchie tvorů a jejich vzájemná závislost

Bible hovoří o stvoření světa v šesti dnech a říká, že vrcholem stvoření je člověk.

Jemu je všechno podřízeno.

Zní to lákavě: všechno na světě mi má sloužit...

Ale platí zde zásada, kterou svět dnes už skoro nezná. S mocí roste i zodpovědnost.

Člověče, jsi-li vrchol stvoření, neseš za celý svět také největší zodpovědnost.

Máme moc svět zničit, ale už nemáme moc vrátit mu život.

Kolik rostlin a živočichů už lidé svým působením zcela vyhubili.

Proto je potřeba veliké úcty a opatrnosti ve vztahu k přírodě a stvoření.

Člověk jako vrchol Božího díla stvoření

Jak už zaznělo jsme vrcholem stvoření.

V čem spočívá naše mimořádnost? V čem se tak zásadně lišíme ode všech tvorů, kromě toho že jsme pro planetu nejnebezpečnější predátoři?

Máme rozum, kterým můžeme poznávat Boha a dobro.

Máme svobodnou vůli, kterou se můžeme rozhodnout pro konání dobra a máme cit díky kterému smíme prožívat Boží lásku.

A cit je rozměr, který je dnes mnohdy opomíjen, podceňován a odsouván.

Lidé nemají čas se zastavit a prožívat krásu světa. Kdy jsme naposledy v klidu zkoumali noční oblohu, kochali se východem či zápasem slunce, pozorovali dovádějící mláďata...

Když nemáme čas prožít a procítit krásu stvoření tak nemáme schopnost prožít a uvědomit si velikost a krásu Stvořitele.

Slova že Bůh je nekonečně krásný a dobrý jsou pak pro nás jen frází. Prázdným pojmem.

Jak chceme chválit Boha, když jsme chladní, když ho neobdivujeme a nežasneme nad jeho dílem?

Když přijmeme důstojnost kterou nám dal Bůh a vyvodíme z ní patřičnou zodpovědnost, kterou máme za svět, můžeme vykonat mnoho dobrého.

Závěr

Lidé často říkají Bůh není, protože kdyby byl, svět by musel vypadat jinak.

Slavnost Zjevení Páně nám říká:

„Bůh je. Bůh se ti zjevuje. Skrze vesmír, svět, malé Betlémské dítě. Otevři oči, srdce a přijmi ho za svého Pána. Rozjímej nad jeho velikostí a krásou. Dovol mu, aby i z tebe vychoval svého syna, svou dceru.“

Jak?

Jeden básník napsal:

Má pokora se rodí z pohledu na nekonečný vesmír. (který Bůh stvořil)

Má láska (k němu) sílí každým krásným východem slunce.

Má víra v dobrého, milujícího Boha se obnovuje při každém setkání s čistotou a neviností dětských očí.

Má naděje (že Boží světlo jednou pronikne všechny temnoty) vychází z řádu vesmíru a přírody, který člověk nezničil.

Svatý není bezchybný či bezhříšný člověk. Je to člověk který se nechal uchvátit Boží krásou a láskou.

Svatý hledá Boha a jde za ním. Dívá se na něho a obdivuje ho tak, že se mu začíná podobat.

Cesta ke svatosti vede přes zastavení. Spočinutí. Prožití přítomné krásy.

Neboj se svatosti, neboj se udělat si čas a zamilovat si Boží velikost a krásu, dobrotu a lásku.

Kdo se setkal se světcem, jako by se setkal s živým Bohem.

Buď svatý a pak bude i díky tobě Bůh ve světě zase o něco zjevnější.